

Acesta nu este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBCTA:2024:042.#####
R O M Â N I A

TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA PENALĂ
Dosar nr. #####/212/2024/a1

ÎNCHEIEREA NR. ###

Ședința din camera de consiliu din data de 21.06.2024

Complet constituit din

Președinte - judecător de cameră preliminară: #####-#####

Judecător de cameră preliminară: #####

Grefier: #####

Cu participare procuror: ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul
Constanța

Pe rol soluționarea contestației formulate de inculpatul #####, fiul lui ##### și
#####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####
#####, str. #####, nr.49, #####, CNP: #####, pentru săvârșirea
infracțiunilor de ultraj contra bunelor moravuri, faptă prev. și ped. de art.375 din C.pen., agresiune
sexuală, faptă prev. și ped. de art.219 alin.1 - alin.2 lit. c din C.pen. și agresiune sexuală, faptă
prev. și ped. de art. 219 alin.1 din C.pen., toate cu aplicarea art.38 alin.1 din C.pen., împotriva
încheierii nr. ###/28.03.2024 pronunțată de Judecătoria Constanța în dosarul nr.
#####/212/2024/a1.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 20 mai 2024, fiind consemnate în încheierea
de ședință de la acea dată – care face corp comun cu prezenta, când tribunalul, având nevoie de
timp pentru a delibera, conform art. 391 alin. 1 C.pr.pen, stabilește termen pentru deliberare și
pronunțare, data de 03.06.2024, ulterior la data de 13.06.2024, 18.06.2024 și 21.06.2024 dată la
care

TRIBUNALUL,

Prin încheierii penale nr. ### din data de 28.03.2024 pronunțată de Judecătoria Constanța
în dos.pen.nr. #####/212/2024/a1 s-au dispus următoarele :

„În baza art. 342 C.proc.pen. rap. la art. 346 alin. 2 C.proc.pen.

Respinge ca neîntemeiate cererile și excepțiile invocate de inculpatul #####.

În baza art. 346 alin. 1 C.proc.pen., constată legalitatea sesizării instanței, a administrării
probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în prezenta cauză penală.

Dispune începerea judecății privind pe inculpatul #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####, str. #####, nr.49, CNP: #####, pentru săvârșirea infracțiunilor de ultraj contra bunelor moravuri, faptă prev. și ped. de art.375 din C.pen., agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art.219 alin.1 - alin.2 lit. c din C.pen. și agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art. 219 alin.1 din C.pen., toate cu aplicarea art.38 alin.1 din C.pen.

Cu drept de contestație în termen de 3 zile de la comunicarea încheierii, conform disp. art. 347 C. proc. pen.

Pronunțată astăzi, 28.03.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.”

Pentru a pronunța astfel prima instanță a reținut următoarele :

„Deliberând asupra prezentei cauze, constată următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța emis în dosarul de urmărire penală nr. #####P/2023, a fost trimis în judecată inculpatul #####, pentru săvârșirea în concurs real a infracțiunilor de ultraj contra bunelor moravuri, faptă prev. și ped. de art.375 din C.pen., agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art.219 alin.1 - alin.2 lit. c din C.pen. și agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art. 219 alin.1 din C.pen., toate cu aplicarea art.38 alin.1 din C.pen.

Cauza a fost înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. #####/212/2024.

În procedura de cameră preliminară, inculpatul ##### a invocat cereri și excepții cu privire la neregularitatea actului de sesizare, precizând că descrierea faptelor este lacunară, nu este precizată modalitatea de săvârșire a acestora. Totodată, arată că s-a încălcat dreptul la apărare, avocatul inculpatului neavând posibilitatea să studieze dosarul decât abia în data de 31.01.2024 deși a formulat o cerere în acest sens la data de 17.01.2024.

Analizând competența, legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, reține următoarele:

Prin rechizitoriul nr. #####P/2023 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Constanța s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului #####, cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor de ultraj contra bunelor moravuri, faptă prev. și ped. de art.375 din C.pen., agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art.219 alin.1 - alin.2 lit. c din C.pen. și agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art. 219 alin.1 din C.pen., toate cu aplicarea art.38 alin.1 din C.pen.

În actul de sesizare a instanței s-au reținut următoarele:

Fapta inculpatului ##### care, cu intenție, la data de 20.12.2023, în timp ce se afla într-un mijloc de transport în comun CT ###, pe raza municipiului Constanța, în care se aflau mai mulți călători, a introdus mâna dreaptă în buzunarul pantalonilor și a început să se masturbeze, cauzând astfel indignare celorlalți călători, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri, faptă prev. și ped. de art.375 din C.pen.

Fapta inculpatului ##### care, cu intenție, la data de 29.11.2023, ora 09:00, în timp ce se afla în autobuzul 2-43 pe str. #####, din #####, a agresat sexual persoana vătămată #####-#####, apropiindu-se cu zona genitală de zona posterioară dreaptă a acesteia, în scopul autosatisfacerii sexuale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art. 219 alin.1 din C.pen.

Fapta inculpatului ##### care, cu intenție, la data de 03.01.2024, în jurul orei 17.50, în timp ce se afla pe trotuarul Str. #####, în dreptul stației CTBus 100, din zona ##### 3,

a urmărit aproximativ 200 metri persoana vătămată minoră #####-##### de la intersecția semaforizată dintre Str. ##### și Bld. #####, până pe Str. Adamclisi din #####, unde i-a pus mâna pe fund în scopul autosatisfacerii sexuale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art.219 alin.1- alin.2 lit. c din C.pen.

În procedura de cameră preliminară, inculpatul ##### a invocat cereri și excepții cu privire la neregularitatea actului de sesizare, precizând că descrierea faptelor este lacunară și nu este precizată modalitatea de săvârșire a acestora. Totodată, arată că s-a încălcat dreptul la apărare, avocatul inculpatului neavând posibilitatea să studieze dosarul decât abia în data de 31.01.2024 deși a formulat o cerere în acest sens la data de 17.01.2024.

În conformitate cu dispozițiile art. 342 C.proc.pen., obiectul camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Rezultă că în procedura de cameră preliminară se exercită un control de legalitate cu privire la actele procurorului, cu privire la competența de a efectua urmărirea penală, cu privire la competența instanței de a soluționa în fond cauza, cu privire la legalitatea actului de sesizare, și anume dacă acesta a fost verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de procurorul ierarhic superior, dacă cuprinde mențiunile obligatorii prevăzute de art. 328 cod procedură penală, dacă sunt descrise toate faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, precum și dacă procurorul a dispus cu privire la toate faptele și la toți inculpații trimiși în judecată.

Totodată, judecătorul verifică dacă probele au fost administrate în cursul urmăririi penale cu respectarea regulilor de administrare în vigoare la data administrării acestora, precum și dacă actele de urmărire penală sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare la data efectuării acestora.

Prin urmare, în această procedură nu se verifică aspecte legate de temeinicia probelor sau a trimiterii în judecată, caracterul complet al urmăririi penale sau utilitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale, asupra acestor aspecte pronunțându-se numai judecătorul fondului.

În ceea ce privește competența organelor de urmărire penală și a instanței sesizate prin rechizitoriu, judecătorul de cameră preliminară constată că nu au fost invocate și nici din oficiu nu se impun a fi invocate, excepții privitoare la aceste aspecte.

Analizând legalitatea sesizării instanței, judecătorul de cameră preliminară reține că, în conformitate cu dispozițiile art. 328 alin.1 și 2 N.C.p.p. rechizitoriul se limitează la faptele și persoanele pentru care s-a efectuat urmărirea penală și cuprinde în mod corespunzător mențiunile prevăzute de art. 286 alin.2, date privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului, încadrarea juridică a acesteia, probele și mijloacele de probă, cheltuielile judiciare, dispoziția de trimitere în judecată, precum și alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei.

Judecătorul de cameră preliminară reține că rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de către prim procuror, că în rechizitoriu se arata numele și prenumele persoanelor care trebuie citate în instanță, cu indicarea calității lor în proces și locul unde urmează a fi citate, faptele pentru care inculpatul a fost trimis în judecată fiind în mod adecvat descrise în actul de sesizare.

Referitor la stabilirea obiectului și a limitelor judecății, judecătorul de cameră preliminară constată că din modul de descriere a faptelor se poate identifica cu ușurință elementul material al laturii obiective cu privire la infracțiunile pentru care inculpatul a fost trimis în judecată, respectiv:

Fapta inculpatului ##### care, cu intenție, la data de 20.12.2023, în timp ce se afla într-un mijloc de transport în comun CT ###, pe raza municipiului Constanța, în care se aflau mai mulți călători, a introdus mâna dreaptă în buzunarul pantalonilor și a început să se masturbeze, cauzând astfel indignare celorlalți călători, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri, faptă prev. și ped. de art.375 din C.pen.

Fapta inculpatului ##### care, cu intenție, la data de 29.11.2023, ora 09:00, în timp ce se afla în autobuzul 2-43 pe str. #####, din #####, a agresat sexual persoana vătămată #####, apropiindu-se cu zona genitală de zona posterioară dreaptă a acesteia, în scopul autosatisfacerii sexuale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art. 219 alin.1 din C.pen.

Fapta inculpatului ##### care, cu intenție, la data de 03.01.2024, în jurul orei 17.50, în timp ce se afla pe trotuarul Str. #####, în dreptul stației CTBus 100, din zona ##### 3, a urmărit aproximativ 200 metri persoana vătămată minoră ##### de la intersecția semaforizată dintre Str. ##### și Bld. #####, până pe Str. Adamclisi din #####, unde i-a pus mâna pe fund în scopul autosatisfacerii sexuale, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de agresiune sexuală, faptă prev. și ped. de art.219 alin.1- alin.2 lit. c din C.pen.

Prin urmare, judecătorul constată că descrierea faptelor prezintă suficiente elemente încât să rezulte concordanța cu norma penală și să facă înțeles obiectul judecății iar acuzațiile sunt formulate într-o manieră suficient de clară fiind apte să dea posibilitatea inculpatului să înțeleagă ce anume i se reproșează de către autorități și care este semnificația penală a conduitei adoptate.

Judecătorul de cameră preliminară subliniază că art. 328 C.proc.pen. instituie obligativitatea indicării încadrării juridice, iar nu analiza elementelor constitutive ale infracțiunilor, acest aspect neputând constitui o omisiune de natură a conduce la concluzia neregularității rechizitoriului.

Din cererile formulate de inculpat, se reține că se invocă o greșită apreciere a elementului material al infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri, care a condus la o încadrare juridică greșită a faptei reținute în sarcina inculpatului, pretinsa fapta putând constitui și contravenție, însă judecătorul de cameră preliminară observă că aceste critici vizează aspecte de fond, neinteresând procedura de cameră preliminară și legalitatea probelor, în condițiile în care temeinicia materialului probator face obiectul judecății pe fond a cauzei, iar cererea constând în aprecierea inculpatului asupra încadrării juridice, în dezacord cu cea reținută în actul de sesizare, nu este admisibilă în procedura camerei preliminare.

Referitor la încălcarea dreptului la apărare, prin prisma faptului că avocatul inculpatului a avut posibilitatea să studieze dosarul abia în data de 31.01.2024 deși formulase cerere de studiu la data de 17.01.2024, judecătorul apreciază că analiza afectării dreptului la apărare trebuie să se raporteze la întreaga procedură în ansamblu și nu doar în referire la aspectul criticat. Astfel, judecătorul constată că avocatul inculpatului a avut posibilitatea să participe la toate actele de urmărire penală, cererea de studiu dosar i s-a admis în data de 19.01.2024, iar faptul că abia în data de 30.01.2024 a fost contactat pentru a studia dosarul se datorează cel mai probabil unor aspecte

administrative legate de circuitul dosarului, neexistând indicii că această întârziere ar fi imputabilă organelor de urmărire penală.

De asemenea, judecătorul de cameră preliminară reține că prevederile legale nu instituie termene privind data emiterii rechizitoriului, raportat la eventualul moment de studiu al dosarului de către inculpat.

Judecătorul de cameră preliminară constată că pretinsa nerespectare a dreptului la apărare este sancționată cu nulitatea relativă, nefiind incident niciunul dintre cazurile de nulitate absolută prevăzute de art. 281 C.proc.pen. Conform art. 282 C.proc.pen., încălcarea oricăror dispoziții legale, în afara celor prevăzute la art. 281, determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a produs o vătămare a drepturilor părților, care nu poate fi înlăturată decât din desființarea actului. Deopotrivă, este necesar să existe un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate și nulitatea să fie invocată în termenul prevăzut de lege.

Raportând prevederile legale expuse la prezenta cauză, judecătorul de cameră preliminară constată că nu sunt îndeplinite cumulativ aceste condiții pentru a opera nulitatea relativă, deoarece, în esență, nu s-a produs vreo vătămare concretă a drepturilor inculpatului, de o asemenea tărie încât aceasta nu ar putea fi înlăturată decât prin desființarea actelor de urmărire penală, câtă vreme inculpatul nu a dovedit o vătămare efectivă a dreptului la apărare a inculpatului, care a beneficiat de asistență juridică pe parcursul urmăririi penale. Ca atare, judecătorul de cameră preliminară nu identifică vătămarea suferită de către inculpat, în contextul celor expuse, pentru a atrage sancțiunea nulității relative a actelor de urmărire penală, apreciind că dreptul acestuia la apărare a fost respectat, cu atât mai mult cu cât data emiterii rechizitoriului este la aprecierea procurorului de caz, iar accesul inculpatului la dosarul de urmărire penală nu a fost restricționat în vreun moment de către procuror.

Referitor la celelalte critici formulate, printre care și faptul că nu au fost administrate probe în favoarea inculpatului, judecătorul constată că din coroborarea prevederilor art. 345 și următoarele C. proc. pen., reiese că cererile și excepțiile ce pot fi invocate în procedura de cameră preliminară pot viza, în mod exclusiv, neregularități ale actului de sesizare, motive de nulitate a actelor de urmărire penală ori de excludere a probelor administrate în aceeași fază a procesului penal.

Orice alte critici la adresa urmăririi penale reprezintă apărări care vizează fondul cauzei, care pot conduce la o soluție de achitare sau încetare a procesului penal și nu pot fi valorificate în procedura de cameră preliminară, ci în etapa judecătii.

De asemenea, cu privire la suficiența materialului probator, judecătorul reține că solicitările inculpatului exced procedurii de cameră preliminară, acesta invocând situații ce țin de temeinicia acuzației aduse. Totodată, caracterul insuficient al probelor nefavorabile inculpatului invocat de apărare va fi analizat de judecătorul fondului, o astfel de analiză nefiind permisă în procedura de cameră preliminară.

Mai mult decât atât, inculpatul poate formula în fața judecătorului fondului cereri de administrare a unor probe suplimentare, iar împrejurarea că organele de urmărire penală nu ar fi administrat suficiente probe respectiv cele pe care inculpatul ar fi dorit să le solicite, nu poate afecta legalitatea efectuării urmăririi penale, procurorul de caz, în faza de urmărire penală, fiind suveran în aprecierea caracterului util al probelor administrate în această fază.

Pentru motivele arătate, instanța va respinge ca neîntemeiate cererile și excepțiile formulate de către inculpat.

Judecătorul de cameră preliminară constată că rechizitoriul cuprinde datele referitoare la inculpat, la faptele reținute în sarcina acestuia și la încadrarea juridică a acestora, probele pe care se întemeiază învinuirea, date privind actele de urmărire penală efectuate și dispoziția de trimitere în judecată a inculpatului, fiind astfel respectate dispozițiile art. 328 alin. 1 C.proc.pen., iar actul de sesizare este analizat și confirmat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul unității de parchet.

În privința actelor de urmărire penală îndeplinite și a probelor administrate în această fază procesuală, judecătorul de cameră preliminară constată că urmărirea penală a fost efectuată de către organele de urmărire penală cu respectarea normelor de competență materială și după calitatea persoanei instituite de art. 57 alin. 1 C.proc.pen.

Întrucât judecătorul de cameră preliminară nu a identificat, din oficiu sau la cerere, cazuri de natură a determina sancțiunea excluderii probelor, apreciază că actele de urmărire penală astfel îndeplinite și probele administrate în această fază se bucură de prezumția de legalitate, cu atât mai mult cu cât în cauză nu au fost identificate neregularități ce ar atrage nulitatea absolută potrivit art. 281 C.proc.pen.

de cele ce preced, în baza art. 346 alin. 2 C.proc.pen. judecătorul de cameră preliminară va constata legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și va dispune începerea judecării.”

Împotriva sentinței penale menționate a formulat contestație inculpatul ##### solicitând admiterea contestației.

Examinând încheierea contestată în raport de actele și lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate, dar și din oficiu, seconstată că este nefondată contestația inculpatului, din următoarele considerente:

Prin încheierea nr.###/28.03.2024 a Judecătoriei Constanța pronunțată în dosarul nr. #####/212/2024/a1 au fost respinse cererile/excepțiile invocate de inculpat și s-a dispus începerea judecării, așa cum s-a detaliat mai sus.

S-au făcut verificări, așa cum a solicitat apărarea și s-au înaintat răspunsurile aflate la dosar, dar așa cum se va detalia, cele invocate și la fond, dar și ca motive în contestația de față nu se pot încadra la niciunul dintre cazurile de nulitate absolută dintre cele prev. de art.281 C.p.p., iar la cele relative de la art.282 C.p.p., trebuie remarcat că eventuala vătămarea nu este dintre cele care nu pot fi înlăturate decât prin desființarea actului.

Cu privire la obiectul procedurii de cameră preliminară, se reține că potrivit art. 342 cod procedură penală, obiectul procedurii de cameră preliminară îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a următoarelor elemente:

- competența instanței sesizate prin rechizitoriu, dar și competența organelor de urmărire penală;

- legalitatea sesizării instanței;

- legalitatea administrării probelor;

- legalitatea efectuării actelor de urmărire penală.

Rezultă că în procedura de cameră preliminară se exercită un control de legalitate cu privire la actele procurorului, cu privire la competența de a efectua urmărirea penală, cu privire la

competența instanței de a soluționa în fond cauza, cu privire la legalitatea actului de sesizare, și anume dacă acesta a fost verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de procurorul ierarhic superior, dacă cuprinde mențiunile obligatorii prevăzute de art. 328 cod procedură penală, dacă sunt descrise toate faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, precum și dacă procurorul a dispus cu privire la toate faptele și la toți inculpații trimiși în judecată.

Totodată, judecătorul verifică dacă probele au fost administrate în cursul urmăririi penale cu respectarea regulilor de administrare în vigoare la data administrării acestora, precum și dacă actele de urmărire penală sunt efectuate în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare la data efectuării acestora.

Prin urmare, în această procedură nu se verifică aspecte legate de temeinicia probelor sau a trimiterii în judecată, caracterul complet al urmăririi penale sau utilitatea probelor administrate în cursul urmăririi penale, asupra acestor aspecte pronunțându-se numai judecătorul fondului.

Analizând cererile și excepțiile invocate de inculpat, tribunalul reține că acesta nu a invocat niciun caz de nulitate care să se circumscrie celor reglementate de art. 281 și 282 cod procedură penală.

În esență, contesatorul reclamă că dreptul la apărare a inculpatului a fost golit de conținut în cursul urmăririi penale, deoarece a formulat cerere de studiu în data de 17.01.2024 care a fost soluționată abia în data de 31.01.2024 dată la care au fost puse la dispoziție datele din dosar. Din procesul verbal se poate observa faptul că în data de 31.01.2024 s-a emis rechizitoriul.

S-a mai precizat faptul că a depus cereri cu celeritate în aceeași zi, din acest punct de vedere deși legea obligă punerea la dispoziție a dosarului în 10 zile și nu a fost emisă ordonanță de interdicere a accesului la dosar motivată, fiind doar ignorată, dosarul i-a fost pus la dispoziție după ce a făcut plângere împotriva actelor procurorului, a doua zi am fost sunat iar a 3 a zi mi-a fost pus la dispoziție dosarul, inculpatul fiind în stare de arest preventiv.

S-a mai invocat că există probleme în descrierea faptelor, sunt trei modalități de săvârșirea infracțiunii, există o singură declarație a inculpatului deși a fost audiat de trei ori în aceeași zi în același birou, arată că s-ar fi încălcat dreptului la apărare a inculpatului, care generează o nulitate absolută, solicitarea vuzând desființarea tuturor actelor de urmărire penală începând cu data de 17.01.2024 inclusiv rechizitoriul raportat la faptul că nu există ordonanța motivată de interdicere a accesului la dosar.

tocmai apărarea a recunoscut că nu există nicio ordonanță de interdicere a accesului la dosar, ca atare nu a fost interzis accesul la dosar al apărării, dar trebuie remarcat și interesul anchetei în celeritatea sa, aspecte care pot genera necesitatea posesiei explicite a dosarului la organul de urmărire penală, ceea ce nu reprezintă o încălcare a dreptului la apărare și nici o lipsire de conținut a acestui drept.

Aspectul că cererea de studiu a fost admisă abia la data de 31.01.2024 cel mult s-ar putea analiza o nulitate relativă, condiționată de o vătămare a cărei dovedire nu a avut loc, remarcând și că inculpatul pe tot parcursul urmăririi penale a fost asistat de către apărător și cazurile de nulitate absolută sunt reglementate în mod expres de către legiuitor, acest caz nu se găsește între cele de la art.281 C.p.p.

Cu privire la celelalte critici, acestea au vizat fondul cauzei și nu fac obiectul procedurii de cameră preliminară, așa cum s-a explicat anterior, unicul aspect de nelegalitate ar putea viza întârzierea accesului la dosar în vederea studierii de către apărător dar care nu a produs o vătămare

de o așa natură care să nu poată fi înlăturată decât prin desființarea actului, ca atare afectarea dreptului la apărare trebuie să se raporteze la întreaga procedură în ansamblu, la perioada procedurii, la actele efectuate și nu doar în referire la aspectul criticat.

Asa cum a reținut în mod legal și prima instanță, prevederile legale nu instituie termene privind data emiterii rechizitoriului, raportat la eventualul moment de studiu al dosarului de către inculpat-interesele anchetei și justa soluționare a cauzei putând determina și o emiterie rapidă a rechizitoriului, aceste aspecte ținând de dinamica anchetei, de specificul cauzei.

Constatând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în baza art.425 ind.1 alin.7 pct.1 lit.b C.p.p., a art.347 C.p.p. va respinge ca nefondată contestația formulată de contestatorul-inculpat ##### împotriva încheierii nr.###/28.03.2024 a Judecătoriei Constanța pronunțată în dosarul nr. ###/212/2024/a1.

În baza art.275 alin.2 C.p.p. va obliga contestatorul-inculpat ##### la plata cheltuielilor judiciare avansate de către stat, în cuantum de 1200 lei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE

În baza art.425 ind.1 alin.7 pct.1 lit.b C.p.p., a art.347 C.p.p.:

Respinge, ca nefondată, contestația formulată de către contestatorul-inculpat #####-CNP.##### împotriva încheierii nr.###/28.03.2024 a Judecătoriei Constanța pronunțată în dosarul nr. ###/212/2024/a1.

În baza art.275 alin.2 C.p.p.:

Obligă contestatorul-inculpat ##### la plata cheltuielilor judiciare avansate de către stat, în cuantum de 1200 lei.

Definitivă.

Pronunțată în camera de consiliu astăzi, 21.06.2024.

Pt.Președinte complet

Judecător

(CO)

Semnează, cf.art406(4)C.p.p.,

Președinte Tribunal

#####

#####

Pt. Judecător

(CO)

Semnează, cf.art406(4)C.p.p.,

Președinte Tribunal

#####

Grefier,

#####

Încheiere finală camera consiliu nr. 516/2024 din 21.06.2024, cod RJ 729626e57
(<https://rejust.ro/juris/729626e57>)

Red.##### Red.#####/28.03.2024/2 ex.
Red.#####ație L.I.#####/19.07.2024/2 ex.
Com 2 x.